

Juel: (Stemmer: Fravalb Ordet!). Jeg skulde gjerne have søiet ærede Medlemmer i at fravalbe Ordet . . . (Vilke: Ja, gjør det!) Nei, det er netop det, jeg ikke vil, fordi jeg ved 2den Behandling var forhindret ved Sygdom i at møde her i Thinget. Jeg skal imidlertid søie ærede Medlemmer i at fatte mig fort, men det er det Høieste, jeg kan love. Dengang dette Thing blev opløst i 1876, var den væsentligste Grund dertil den, at Folkethinget havde negtet at bevilge Penge til Kjøbenhavns Befæstning, navnlig til et nyt Søfort paa Middelhavsbunden. Dette var Valgthemaet paa Valgtribunerne, og ikke Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde kaste dette eller hint Ministerium. Spørgsmaalet gjaldt ene og alene dette: Penge til at befæste Kjøbenhavn, og det fra Søfiden. Dette Spørgsmaal blev dengang fra hele Landets Side bevareret derhen, at man ikke vilde række Haand til Bygningen af disse nye Forter. Dengang Folkethinget blev samlet i Sommeren 1876, erklærede den høitærede Conseilspræsident paa Ministeriets Vegne, at man nu vilde lade den Sag falde; men han tilføiede i samme Aandbrud: Fra nu af optage vi Sagen saaledes, at vi søge at gennemføre den stykkevis, og den høitærede Conseilspræsident har med en Laalmodighed og Udholdenhed, som er beundringsværdig, stedse søgt at nærme sig dette Maal. Nu foreligger altsaa Sagen saaledes, at Ministeren har vendt sit Program om og istedet for at søge Befæstningsplanen gennemført paa een Gang, vil han gennemføre den lidt efter lidt, stykkevis. Det høie Ministerium lægger ingen Skjul derpaa; thi dersom ærede Medlemmer ville erindre, hvorledes den høitærede Krigsminister udtalte sig ved 1ste Behandling her i Salen, vil man se, at han som Motiv til at bevilge de her omtvistede Kanoner ansøgte dette: Saa behøve vi ikke saa mange Forter som ellers, saa kunne vi lade os nøie med 1 a 2 fremstudie Forter, og dem faae vi nok med Tiden. Ærede Medlemmer kunne, hvis de ville efter se Rigsdagsstenden, der læse dette Ministeriets Program, nemlig at Kjøbenhavn skal befæstes, og kunne de ikke naae det paa den ene Maade, saa paa den anden. Det er altsaa et Stykke af Kjøbenhavns Befæstning tilføes, som det høie Thing ved Finanslovens 2den Behandling har bevilliget Ministeriet Estrup. Og hvem er det, der væsentlig har støttet Ministeriet ved at faae denne Bevilling igjennem? Det er den ærede Drdsfører. Jeg kan ikke forklare mig dette Omflag i den ærede Drdsførers Stemning, ikke ligeoverfor Ministeriet, thi det er ganske ligegyldigt, men ligeoverfor Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning tilføes. Der er foregaaet et fuldstændigt Omflag siden 1876. Dengang vilde den ærede Drdsfører ikke give en Skilling dertil, og nu giver han Kanoner til, jeg veed ikke hvor stort et Beløb, og det kun til en Begyndelse; thi Forterne komme bagefter, det har den ærede Minister beklæret os

om. Jeg kan ikke forklare mig dette Omflag i denne Sag paa anden Maade end ved hans bekendte Afsty for blakkede Mellemstandspunkter og Sværmeri for rene og klare Standpunkter; han springer uden videre fra høire til venstre, for ham gjælder kun: Enten — Eller! Mellemstandspunkterne lader han ligge. For den ærede Drdsfører er det nu ikke saa vanskeligt en Sag, thi han er født med Sympilestøvler; men om han kan faae sine Folk til at følge sig helt igjennem, tvivler jeg om; jeg er bange for, at Mange af dem vil blive stikkende i Moderationens Muddergrøft, medens han selv kommer over. Men dette være som det vil; givet er det, at disse Kanoner vilde ikke være blevne bevilgede ved 2den Behandling, dersom ikke den ærede Minister og den ærede Drdsfører havde været enige om at rose dem i en saadan Grad, at et Kjøbenhavnst Høireblad nogle Dage efter yttrede Frygt for, at de ikke skulde svare til Forventningerne. Kanonerne ere blevne, om jeg maa sige, lueforghldte, og det er derfor intet Under, at de falde mange i Dinene, i alt Fald saalange de ikke have faaet Dinene rigtig op. Nu tvivler jeg iøvrigt ikke om, at den ærede Drdsfører paa Folkemøderne i Sommer vil haandtere dette søfkelige Vaaben paa en saadan Maade, at han heldig vil komme til at rivalisere med Krupp og andre Berømtigheder om Tilnavnet Kanonkonge; men derfor blive Kanonerne ikke bedre. Det forekommer mig, at den Diskussion, vi have hørt idag, paa ingen Maade have befæstet disse Kanoners Ry, og jeg skal navnlig henvise til det Foredrag, som den ærede Formand for Finanssubvalget har holdt. Det forekommer mig, at han har bragt Kanonerne Rækkevidde ned fra det ideale Standpunkt, hvorpaa de kom til at staa ved 2den Behandling, til det Sande og Nøgterne. Vi se ogsaa, at ingen andre sagkyndige Medlemmer end netop den ærede Krigsminister og den ærede Drdsfører har yttret sig om disse Kanoner; alle de andre Sagkyndige tie stille, uagtet de ellers ikke pleie at tie, naar der er Tale om militære Foranstaltninger. Det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen), hos hvem der ikke er saa overmaade langt fra Hjerteret til Læben, tier saaledes fuldstændig stille. Hvorfor? Kunne de Herrer maalkke ikke være med til at anbefale Kanonerne, eller skulde det virkelig være saaledes, som jeg har hørt, og hvad ogsaa den ærede Drdsfører søttede sig paa; at de miene, at vi ved at bevilge disse Kanoner slippe for Forterne? Skulde det virkelig være af Frygt for, at Kjøbenhavns Befæstning dermed er tilende, saa tror jeg, de Herrer kunde være rolige; thi den ærede Minister har jo sagt, at Kanonerne ere ikke nok, vi maa tillige have Forter. Det kan vel altsaa ikke være af den Grund, at de Herrer tie. Det vilde nu iøvrigt ogsaa være en besynderlig Kur at give Penge ud til 6 Kanoner for at slippe for Rigs